

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Csp/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117202999
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Drúžková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1117202999.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Denisou Drúžkovou v spore žalobkyne: G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX, zastúpená: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 20.226,55 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 10.394,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.394,05 eur od 10.12.2016 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.02.2017 elektronicky, doplnenu v listinnej podobe dňa 14.02.2017, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 20.226,55 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 20.226,55 eur od 10.12.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 18.12.2014 v čase o 13:55 hod. v k.o. Trenčín - časť Horné Orechové na ceste III/507023 v prudkej pravotočivej zákrute došlo k dopravnej nehode, kedy vodička motorového vozidla ev. č. G. neprispôsobila rýchlosť vedenia vozidla, stavu a povahe vozovky, poveternostným podmienkam, svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla. S vozidlom začala prudko brzdiť, následkom čoho dostala šmyk, v šmyku vyšla vpravo mimo vozovku, kde narazila pravou časťou vozidla do zvodidiel, ktoré nárazom vychýlila. Ďalej vozidlo pokračovalo v šmyku do prudkej tiahlej pravotočivej zákruty, pričom vodička prestala brzdiť a vozidlo neovládateľne pokračovalo v jazde cez protismerný pruh vľavo, následne vyšlo mimo vozovku, kde narazilo presne nezistenou prednou časťou vozidla do tam odstaveného špeciálneho poľnohospodárskeho zariadenia traktora K. ev. č. Z.. Pri náraze došlo k rozsiahlemu poškodeniu vozidla ev. č. G. a k ťažkému zraneniu žalobkyne, spolujazdkyne. Dopravnou nehodou došlo k porušeniu § 16 ods. 1 a § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a k zrážke uvedených dopravných prostriedkov.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/137/2015 zo dňa 14.10.2015 bola pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona uznaná za vinnú T..

Výzvou zo dňa 16.04.2015 bol žalovaný upovedomený o vzniku nároku žalobcu na náhradu bolestného (955 bodov x 16,48 eur) a náhradu nákladov na vyhotovenie lekárskeho posudku (15,- eur) v celkovej výške 15.753,40 eur. Nakoľko bodové ohodnotenie bolestného žalobkyne presiahlo 200 bodov, výzvou na doloženie dokladov zo dňa 23.04.2015 žalovaný požadoval doložiť lekársky posudok

o bolestnom opatrený pečiatkou a podpisom primára alebo prednostom príslušnej kliniky. Listom zo dňa 22.08.2016 žalobkyňa predložila Lekársky posudok vypracovaný MUDr. L. M., ošetrojúcim lekárom žalobkyne, opatrený pečiatkou a podpisom primára, nakoľko bodové ohodnotenie bolestného prevyšovalo 200 bodov, resp. bolo vo výške 1.142,50 bodov. Predžalobnou výzvou zo dňa 03.01.2017 žalobkyňa opätovne vyzvala žalovaného na úhradu náhrady škody vo výške 20.226,55 eur, príp. primeraného preddavku. Žalovaný napriek prevzatíu zásielky dňa 05.01.2017 na výzvu žiadnym spôsobom nereagoval a náhradu škody žalobkyňa doposiaľ neuhradil.

V príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti vodičom motorového vozidla ev. č. G. došlo k vzniku škody na zdraví žalobkyne, pričom vlastník (držiteľ) uvedeného motorového vozidla mal v čase dopravnej nehody uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti so žalovaným a je nepochybné, že poistný vzťah tak v čase dopravnej nehody trval. Žalobkyňa ďalej s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. uviedla, že základnou povinnosťou poisťovateľa je náležite prešetriť poistnú udalosť a bez zbytočného odkladu poskytnúť poistné plnenie, príp. oznámiť dôvody, pre ktoré odmietol poisťovateľ poskytnúť poistné plnenie. Zákon na prešetrenie poistnej udalosti ustanovil zákonnú trojmesačnú lehotu na prešetrenie nárokov poškodených a na oznámenie výšky poistného plnenia, resp. dôvodov, pre ktoré sa poistné plnenie krátilo alebo odmietlo. Základným účelom predmetného ustanovenia a zakotvenia tejto povinnosti do zákona je, aby vyšetrenie poistnej udalosti nebolo zo strany poisťovateľov bezdôvodne predlžované.

Zo strany žalovaného nebol vykonaný žiadny úkon už po dobu viac ako 5 mesiacov, teda od predloženia lekárskeho posudku vypracovaného MUDr. L. M.. Konaním, resp. nekonaním došlo k výraznému porušeniu zákonom stanovenej lehoty na prešetrenie poistnej udalosti a poskytnutie poistného plnenia, a teda celkovo k zbytočnému predlžovaniu prešetrovania poistnej udalosti. Podľa žalobkyne je dostatočne preukázané, že žalovaný disponuje všetkými dokladmi potrebnými na ukončenie prešetrenia poistnej udalosti, nakoľko všetky potrebné doklady, ktoré vyžadoval na urýchlenie likvidácie škodovej udalosti mu boli doručené, t.j. žalobkyňa dostatočne preukázala oprávnenosť svojho nároku. Žalobkyňa si preto žalobou uplatnila voči žalovanému svoj nárok na náhradu škody na zdraví, spočívajúcu v náhrade za bolesť vo výške 20.176,55 eur a náhrade za vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 50,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 10.12.2016 až do zaplatenia.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, keď nároky žalobkyne považoval za nedôvodné. Vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že nenamieta vznik dopravnej nehody zo dňa 18.12.2014, pričom motorové vozidlo ev. č. G. v čase vzniku dopravnej nehody bolo poistené u žalovaného. Žalobkyňou uplatnené nároky na náhradu za bolesť žalovaný eviduje pod č. 9522849248. Dňa 06.02.2015 bola žalovanému nahlásená dopravná nehoda zo dňa 18.12.2014. V rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti žalovaný vyzval listom zo dňa 18.02.2015 právneho zástupcu žalobkyne na predloženie dokladov potrebných na ukončenie likvidácie poistnej udalosti. Výzvou zo dňa 16.04.2015 si žalobkyňa uplatnila u žalovaného náhradu za bolesť v rozsahu 955 bodov. Nakoľko žalovanému nebol v súvislosti s vyššie uplatnenými nárokmi žalobkyne predložený lekársky posudok vyhotovený v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., žalovaný v rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti vyzval právneho zástupcu žalobkyne výzvou zo dňa 23.04.2015 na predloženie lekárskeho posudku vypracovaného v súlade s uvedeným ustanovením. Dňa 26.08.2016, teda po 1 roku a 4 mesiacoch od výzvy žalovaného, bol žalovanému zo strany právneho zástupcu žalobkyne predložený lekársky posudok MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016, so stanovením 1.142,5 bodov a určením začiatku liečenia od 18.12.2014 a ukončenia liečenia ku dňu 07.01.2015. Listom zo dňa 08.09.2016 žalovaný v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. informoval právneho zástupcu žalobkyne, že v rámci šetrenia predmetnej poistnej udalosti v nadväznosti na predloženie lekárskeho posudku MUDr. L. M. boli zahájené odborné konzultácie, na základe výsledku ktorých bude stranu žalobkyne informovať o výsledku tohto šetrenia a aj rozsahu poistného plnenia. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené predložil predmetnú zdravotnú dokumentáciu spolu s lekárskeho posudkom MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016 znaleckej organizácii forensic.sk Inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. na ich posúdenie. Dňa 24.03.2017 bol žalovanému zo strany ňou oslovenej znaleckej organizácie forensic.sk predložený súkromný znalecký posudok č. 96/2017, v ktorom znalecká organizácia stanovila v prípade bolestného počet bodov na hodnotu 1.002,50.

K bodovému hodnoteniu lekárom MUDr. L. M. žalovaný s poukazom na ním predložený znalecký posudok č. 96/2017 poukázal na to, že:

- otvorená rana hlavy so sutúrou nie je popísaná v predloženej zdravotnej dokumentácii, preto ju nie je možné akceptovať
- zlomenina spodiny jamy lebečnej nie je popísaná v žalovanému predloženej zdravotnej dokumentácii a nie je možné ju zamieňať so zlomeninou spodiny očné, preto túto diagnózu žalovaný nemôže akceptovať
- pomliaždenie mozgu v zdravotnej dokumentácii predloženej žalovanému nie je dokladované a tak hodnotenie tohto bodu nie je možné akceptovať,
- zlomenina oblúka C2 nie je v zdravotnej dokumentácii predloženej žalovanému uvedená, na základe čoho nie je možné akceptovať jeho odškodnenie.

Žalovaný tak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti u žalobkyne akceptoval v prípade bolestného 1.002,5 bodov. Hodnotu bodu žalovaný vzhľadom na ust. § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. stanovil na základe hodnoty priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za rok 2014 vo výške 858,- eur na sumu 17,16 eur. Po odsúhlasení škodovej komisie žalovaného tak žalovaný priznal žalobkyni poistné plnenie vo výške 17.203,- eur (1.002,5 b. x 17,16 eur). Žalovaný má tak vzhľadom na ním predložený súkromný posudok za to, že žalovaným poskytnuté plnenie v celom rozsahu uspokojilo tie položky bolestného, na ktoré mala žalobkyňa podľa šetrenia vykonaného žalovaným nárok, a preto považuje podanú žalobu za nedôvodnú.

Žalovaný ďalej uviedol, že z predloženého lekárskeho posudku MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016 vyplýva, že akútne liečenie v prípade žalobkyne bolo ukončené ku dňu 07.01.2015. Od tohto momentu došlo na základe ukončenia akútnej liečby k ustáleniu zdravotného stavu z pohľadu možnosti ohodnotenia bolestného. Od uvedeného dátumu 07.01.2015 tak podľa žalovaného s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 37/2000 (R 68/2003) žalobkyni začala plynúť dvojročná subjektívna lehoť na uplatnenie v žalobe uplatňovaných položiek, ktorá jej uplynula dňa 07.01.2017, pričom žaloba bola na súde podaná dňa 14.02.2017. Žalovaný preto v časti predstavujúcej nepriznané položky, ako aj v časti, v ktorej bodové ohodnotenie lekárskeho posudku MUDr. M. presahuje bodové ohodnotenie uvedené v súkromnom znaleckom posudku znaleckej organizácie forensic.sk č. 96/2017 vzniesol aj námietku premlčania.

Žalovaný namietal aj žalobkyňou stanovenú hodnotu bodu, z ktorej žalobkyňa vychádzala pri uplatnení predmetných nárokov v ňou podanej žalobe. Žalobkyňa v rámci ňou uplatnených nárokov vychádza z hodnoty bodu 17,66 eur, čo je však podľa žalovaného v rozpore s ustanovením § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. Zo žalobkyňou predloženého lekárskeho posudku MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016 vyplýva, že ukončenie liečenia u žalobkyne bolo posudzujúcim lekárom stanovené k 07.01.2015, na základe čoho bolo potrebné pri stanovovaní hodnoty bodu vychádzať z priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve SR za rok 2014 a nie za rok 2015 tak, ako to urobila žalobkyňa.

K žalobkyňou uplatneným nákladom na vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 50,- eur poukázal na to, že žalobkyňa v tejto súvislosti nepredložila žiaden doklad potvrdzujúci úhradu predmetných nákladov.

4. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa tak, že dňa 04.04.2017 došlo zo strany žalovaného k čiastočnej úhrade žalovanej sumy vo výške 17.203,- eur. Pre jednoduchšiu orientáciu z čoho vyplatená suma pozostáva, žalobkyňa predložila porovnávaciu tabuľku, na základe ktorej vyhodnotila, že na žalovanú istinu možno pripočítať sumu vyplatenú v rozsahu 10.394,05 eur. Z uvedených dôvodov žalobkyňa vzala žalobu späť v časti povinnosti žalovaného zaplatiť sumu 10.394,05 eur s tým, že sa v ďalšom konaní domáha zaplata sumy vo výške 9.832,50 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 9.832,50 eur odo dňa 10.12.2016 do zaplata a náhrady trov konania.

Vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného považovala žalobkyňa v celom rozsahu za neopodstatnenú. Na začiatok plynutia premlčacích dôb pri nároku na náhradu škody je potrebné nahliadať podľa toho, kedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Škodou je v tomto konaní nárok žalobkyne na náhradu za bolesť a súčasne nárok žalobkyne na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením (náklad za vyhotovenie lekárskeho posudku). Či a aké zmeny v zdravotnom stave nastali, je možné zistiť, ak je možné považovať zdravotný stav poškodeného za ustálený, teda v dobe, kedy je možné vykonať jeho posúdenie. Zdravotný stav poškodeného je ustálený práve pre účely tohto ohodnotenia vtedy, keď je poškodenému zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti ukončené liečenie. Za ukončenie liečenia možno považovať situáciu, kedy sa

v zdravotnom stave poškodeného nepredpokladajú žiadne negatívne zmeny, resp. stav, keď opätovné zaradenie poškodeného do bežného (aj pracovného) života nepredstavuje pre jeho život a zdravie žiadne riziko. Žalovaný podľa žalobkyne účelovo prekrúca fakty, keď tvrdí, že od momentu, kedy bolo žalobkyňi ukončené "akútne" liečenie (deň 07.01.2015) došlo aj k ustáleniu jej zdravotného stavu z pohľadu možnosti ohodnotenia bolestného. Žalobkyňa v tento deň bola iba prepustená z ústavnej starostlivosti, avšak jej liečba naďalej prebiehala. Rozsah zranení, ktoré žalobkyňa pri dopravnej nehode utrpela si štandardne vyžadujú liečenie v období viac ako 4 týždňov. Je preto absurdné, ak je žalovaný názoru, že sa žalobkyňa mohla opätovne zaradiť do bežného (pracovného) života s odstupom 20 dní po dopravnej nehode. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala i na to, že vinníčka dopravnej nehody T. F. bola odsúdená za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona, lebo žalobkyňi z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je ďalej podľa žalobkyne potrebné skúmať kumulatívne splnenie druhej podmienky, a to kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, kto za škodu zodpovedá. V tejto súvislosti predložila Upovedomenie OR PZ Trenčín zo dňa 12.05.2015, v ktorom oznamuje žalobkyňi, že dokumentácia týkajúca sa podozrivej T. F. bol odovzdaný Odboru kriminálnej polície OR PZ Trenčín, z čoho vyplýva, že ešte v období 12.05.2015 nebolo voči vinníčke nehody vznesené obvinenie, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní do t.č. nedisponovali dôkazmi, ktoré by postačovali na spravodlivé objasnenie skutkového stavu veci a určení osoby zodpovednej za vznik dopravnej nehody ako aj za poškodenie zdravia žalobkyne.

Lekársky posudok bol MUDr. M. vypracovaný dňa 08.08.2016, za ktorý žalobkyňa v tomto mesiaci aj uhradila sumu 50,- eur. Až zaplatením tohto peňažného výdavku došlo k zmenšeniu majetku žalobkyne, čo je v zmysle rozhodovacej praxe súdov možné považovať za škodu. K premlčaniu účelne vynaloženého nákladu spojeného s liečením v sume 50,- eur tak podľa názoru žalobkyne nedošlo.

Odkazom na vyššie uvedenú argumentáciu o ustálení zdravotného stavu, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že reálny dátum ukončenia liečby žalobkyne nie je zjavný ani tak z lekárskeho posudku ani zo znaleckého posudku, žalobkyňa naďalej zastávala názor, že je potrebné pri vyčíslení nárokov vychádzať z hodnoty bodu vo výške 17,66 eur.

Na základe opísaných skutočností žalobkyňa naďalej považovala svoj nárok za dôvodný.

5. Žalovaný sa vyjadril k obsahu podania žalobkyne písomne tak, že sa s poukazom na znalecký posudok znaleckej organizácie forensic.sk č. 96/2017 podrobne vyjadril k neuznaným položkám a k samotnému hodnoteniu bolestného, pričom na svojej argumentácii s poukazom na ním predložený súkromný znalecký posudok aj naďalej zotrváva. Žalovaný taktiež aj vzhľadom na predložený súkromný znalecký posudok znaleckej organizácie sa pridrižoval ňou priznaného počtu bodového hodnotenia bolestného žalobkyne v celkovom počte 1.002,50 bodov. Zároveň žalovaný dodal, že nároky uplatnené zo strany žalobkyne je potrebné posudzovať komplexne v zmysle žalovaným predloženého súkromného znaleckého posudku, ktorý prihliadal na rozsah žalobkyňou predloženej zdravotnej dokumentácie a teda aj na objektívne zdokumentovaný stav nárokov, ako aj na prípadné nesprávne stanovenie/zámenu niektorých položiek zo strany posudzujúceho lekára v lekárskom posudku MUDr. M. zo dňa 08.08.2016 vo vzťahu k predloženej dokumentácii zo strany žalobkyne. Žalovaný vzhľadom na uvedené skutočnosti aj naďalej neuznával žalobkyňou uplatňované nároky vo zvyšnej časti žalovaných položkách.

Žalovaný sa nestotožňoval ani s námietkami žalobkyne voči žalovaným vznesenou námietkou premlčania uplatnených nárokov. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa v rámci ňou vznesených námietok v otázke ustálenia zdravotného stavu pre potreby posúdenia bolestného v podobe ukončenia akútnej liečby nepredložila súdu žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali možnosť posúdenia bolestného až po dátume 07.01.2015. Žalovaný pritom uviedol, že v prípade stanovenia momentu, kedy bolo možné prvýkrát objektívne stanoviť bodové ohodnotenie bolestného, vychádzal zo žalobkyňou predloženého lekárskeho posudku MUDr. M. zo dňa 08.08.2016, v ktorom sa jednoznačne ako dátum ukončenia akútnej fázy liečenia uvádza termín 07.01.2015. Navyše skutočnosť, že uvedeným dátumom bolo možné stanoviť bodové hodnotenie bolestného vyplýva aj zo samotných položiek bodového hodnotenia tak v prípade uvedeného lekárskeho posudku, ako aj v prípade žalovaným predloženého znaleckého posudku č. 96/2017, ktoré bolo možné zaznamenať už v danom čase. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na znenie § 9 ods. 1 druhej vety zákona č. 437/2004 Z.z., podľa ktorej sa pri určovaní bodového hodnotenia bolesti hodnotí akútna fáza bolesti. Žalobkyňa pritom nepredložila žiadne iné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať neskoršie ustálenie zdravotného stavu žalobkyne (ukončenia akútnej liečby),

na základe ktorého bolo možné objektívne posúdiť akútnu fázu bolesti žalobkyne. Poukaz na kvalifikáciu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona, ktorým bolo žalobkyňu ublížené na jej zdraví pre posúdenie začatia plynutia premlčacej doby v tomto konaní podľa názoru žalovaného nepostačuje. Žalovaný ďalej upozornil na to, že jej spolu s vyjadrením žalobkyne nebol doručený ňou označený dôkaz - Potvrdenie o ukončení liečenia, ako ani dôkaz - Oznámenie z OR PZ Trenčín zo dňa 12.05.2015, ktoré žalobkyňa označila v predmetnom vyjadrení, a preto sa nevie k týmto dôkazom relevantne vyjadriť.

K druhej žalobkyňou namietanej podmienky, a to podmienky vedomosti poškodenej o osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú ujmu, žalovaný uviedol, že táto vedomosť nie je závislá od právoplatnosti rozhodnutia súdu v trestnom konaní, resp. od činnosti orgánov činných v trestnom konaní v podobe vznesenia obvinenia voči konkrétnej osobe, a to aj vzhľadom na objektívny charakter zodpovednosti ustanovený v § 427 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 82/2009 zo dňa 28.05.2010 (R 16/2014), v rámci ktorého Najvyšší súd SR uviedol, že poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá, v okamihu, kedy preukázateľne získal informácie o tých skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, ktorá určitá (konkrétna) osoba za škodu zodpovedá. Nemusí však ísť o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte. K obdobným záverom dospel aj Najvyšší súd ČR v rozsudku zo dňa 30.07.2008, sp. zn. 25Cdo/615/2006. V prípade dopravnej nehody zo dňa 18.12.2014 sa pritom jednalo o dopravnú nehodu spôsobenú výlučne jediným motorovým vozidlom X. s EČV: G., v ktorom žalobkyňa sedela na mieste spolujazdca. V danom prípade tak žalobkyňa mala od začiatku vedomosť o tom, ktorým motorovým vozidlom došlo ku vzniku dopravnej nehody a teda aj vzhľadom na ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka aj o zodpovednom subjekte. Žalovaný tak okrem námietok samotnej dôvodnosti žalobkyňou uplatnených nárokov, ktoré žalovaný v rámci jej poisťného plnenia žalobkyňu nepriznal, zotrval aj na ním vznesenej námietke premlčania nárokov na vyplatenie uvedených nárokov.

K otázke uplatnených nárokov na náhradu nákladov spojených s vypracovaním lekárskeho posudku vo výške 50,- eur žalovaný uviedol, že mu spolu s vyjadrením žalobkyne nebol doručený ňou označený dôkaz: Daňový doklad o úhrade za lekársky posudok, a preto sa nemôže relevantne vyjadriť k otázke vykonania skutočnej úhrady predmetných nákladov.

Žalovaný sa zároveň nestotožňoval ani s názorom žalobkyne, že by v prípade šetrenia uvedenej poisťnej udalosti bol vo veci nečinný a ďalej namietal i uplatňovanú hodnotu bodu vo výške 17,66 eur. V prípade žalobkyne bol prvý lekársky posudok o bolestnom vypracovaný zo strany MUDr. G. N. už dňa 16.04.2015, pričom ten nebol akceptovaný zo strany žalovaného pre absenciu jeho spracovania primárom, prípadne prednostom príslušného zdravotníckeho zariadenia (ohodnotenie stanovovalo počet bodov nad 200 bodov) a nie pre nedostatok ustálenia zdravotného stavu na ohodnotenie bolestného. Podľa žalovaného je pritom nemysliteľné, že by k ustáleniu zdravotného stavu (akútnej fázy bolesti) potrebného pre stanovenie bolestného v prípade žalobkyne došlo až po 1 roku a 8 mesiacoch od samotnej dopravnej nehody a po 1 roku a 7 mesiacoch od prepustenia žalobkyne z ústavnej zdravotnej starostlivosti.

Žalovaný v nadväznosti na námietky žalobkyne k jednotlivým nepriznaným položkám doplnil ešte o nasledovné:

K položke č. 2 Tržnozhoždená rana hlavy uviedol, že vzhľadom na absenciu uvedeného zranenia v zdravotnej dokumentácii žalobkyne (predloženej žalovanému zo strany žalobkyne) nie je možné túto položku akceptovať.

K položke č. 3 Pomliaždenie tváre uviedol, že táto položka bola konzumovaná v priznanej položke č. 5 Pomliaždenie hlavy a tváre a s krvnými výronmi, ktorá bola žalovaným ohodnotená na 15 bodov. Vzhľadom na uvedené táto položka bola zo strany žalovaného uspokojená v rámci poskytnutia plnenia uvedenej položky č. 5.

K položke č. 10b Trieštivá otvorená zlomenina kalvy s impresiou úlomkov uviedol, že zranenia týkajúce sa tejto položky boli zo strany ním oslovenenej znaleckej organizácie posúdené nie ako položka č. 10, ale ako položka č. 9b Zlomenina lebečnej klenby so stlačením úlomkov (operovaná). Uvedené zranenia tak boli zo strany žalovaného odškodňované v rámci položky 9b. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že uvedené zranenia boli pod položku 9b zaradené aj posudzujúcou lekárkou už v prvom lekárskom posudku zo dňa 08.04.2015.

K položke č. 8 Zlomenina lebečnej spodiny uviedol, že zlomenina lebečnej spodiny nie je popísaná v žalovanému predloženej zdravotnej dokumentácii a nie je možné ju zamieňať so zlomeninou spodiny očnénice, preto túto diagnózu žalovaný nemôže akceptovať.

K položke č. 106f v prípade zlomeniny oblúka C2 uviedol, že zlomenina oblúka C2 nie je uvedená v žalovanému predloženej zdravotnej dokumentácii, na základe čoho nie je možné akceptovať jeho odškodnenie.

K položke č. 224 Pomliaždenie mozgu uviedol, že pomliaždenie mozgu v zdravotnej dokumentácii predloženej žalovanému nie je dokladované a tak hodnotenie tohto bodu nie je možné akceptovať.

K položke č. 232a Pravostranná hemiparéza uviedol, že na základe zdokumentovaných zranení boli tieto zranenia posúdené znaleckou organizáciou v položke č. 229, v ktorej bolo žalobkyni priznané ešte vyššie bodové ohodnotenie, ako to bolo v prípade samotnej položky č. 232a. K obdobným záverom dospela aj posudzujúca lekárka MUDr. G. N. v prvom posudku z 08.04.2015. Žalovaný má tak za to, že uvedené zranenia boli žalobkyni kompenzované v rámci náhrady za bolesť v položke č. 229.

Žalovaný mal tak za to, že aj vzhľadom na ním predložený súkromný znalecký posudok znaleckej organizácie forensic.sk č. 96/2017 boli z jeho strany uspokojené všetky nároky žalobkyne, na ktoré mala žalobkyňa v zmysle zistených poranení nárok, a preto okrem vznesenej námietky premlčania považoval žalobkyňou naďalej uplatňované položky v žalobkyňou uvádzaných výškach za nedôvodné.

6. Právny zástupca žalobkyne v rámci záverečnej reči vzniesol námietky voči súkromnému znaleckému posudku predloženému v konaní žalovaným, keď poukázal na to, že lekárskeho posudku, z ktorého žalobkyňa vychádzala pri uplatnení svojho nároku, bol vypracovaný jej posledným ošetrojúcim lekárom, na základe čoho tento vyplýva z kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobkyne. Naproti tomu znalecký posudok, ktorý si dal vypracovať žalovaný, nevyplýva z kompletnej zdravotnej dokumentácie, ako to možno zistiť z jeho druhej časti, ktorá sa nazýva posudok a následne bodu A. Nálezová časť - skutkový stav. Táto organizácia, ktorá vypracovávala znalecký posudok mala možnosť vyžiadať si od ošetrojúceho lekára žalobkyne dodatočnú dokumentáciu, ktorú by jej ošetrojúci lekár bol povinný za účelom vypracovania znaleckého posudku poskytnúť. Táto skutočnosť pritom môže byť jednou z príčin rozdielnych záverov lekárskeho posudku ošetrojúceho lekára žalobkyne a predmetného znaleckého posudku. Hoci sa v rámci tohto znaleckého posudku uvádza, že tento vychádzal aj z oboch lekárskeho posudkov, nevyplýva z neho, že by vychádzal aj z kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobkyne tak, ako z nej vychádzal lekárskeho posudok o bolestnom vypracovaný osobne ošetrojúcim lekárom žalobkyne. Zdôraznil, že ošetrojúci lekár nie je povinný poskytnúť žalobkyni ako pacientke kompletnú zdravotnú dokumentáciu na vyžiadanie, hoci paradoxne by ju mohol poskytnúť znalcom na účely vypracovania znaleckého posudku. Nakoľko znalecký posudok nevychádzal z kompletnej zdravotnej dokumentácie žalobkyne, právny zástupca namietal jeho závery v častiach, ktoré odporujú záverom uvedeným v lekárskeho posudku o bolestnom.

7. Žalovaný sa v rámci záverečnej reči, vzhľadom na vznesené námietky žalobkyne, vyjadril tak, že tieto považuje zo strany žalobkyne za účelové. Z lekárskeho posudku MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016 totiž nevyplýva, z akej konkrétnej dokumentácie predmetný lekárskeho posudok vychádza. Navyše strana žalobkyne po celý priebeh súdneho konania ako aj v rámci šetrenia poisťnej udalosti č. 9522849248 nepredložila žiadnu novú zdravotnú dokumentáciu, takéto predloženie ani nenavrholala, v žalobe je predložená iba dokumentácia za rok 2014 a 2015. Strana žalobkyne až do záverečnej reči neuvádzala, že by sa nemohla dostať k svojej zdravotnej dokumentácii a že by akákoľvek ďalšia zdravotná dokumentácia ako tá, ktorá bola žalobkyňou predložená v rámci jej žaloby, existovala. Žalobkyňa je pritom povinná zabezpečiť dostatočné podklady na preukázanie svojich nárokov tak v rámci šetrenia poisťnej udalosti, ako aj v rámci samotného súdneho konania. Uvedené povinnosti vyplývajú žalobkyni tak z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z., ako aj z ustanovení Civilného sporového poriadku, v rámci ktorých je žalobkyňa povinná nielen tvrdiť uplatňované nároky, ale aj tieto nároky náležite preukázať. V prípade ak žalobkyňa v priebehu súdneho konania ani raz nepoukázala na to, že by tu mala byť akákoľvek ďalšia zdravotná dokumentácia, ktorá by mala preukazovať dôvodnosť ňou uplatňovaných nárokov, nebol tu daný ani dôvod, prečo by sa takejto dokumentácie, o ktorej existencii nemal žalovaný vedomosť, mal žalovaný domáhať. Obdobné platí aj v prípade znaleckého posudku. Žalovaný zvýraznil tú skutočnosť, že takéto dokumentácia nebola predložená ani v rámci žaloby, ktorá časovo nasledovala po vyhotovení lekárskeho posudku MUDr. M., pričom podľa jeho názoru takéto obštrukčné konanie zo strany žalobkyne nemôže ísť na vrub žalovaného. Dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti nárokov žalobkyne je na strane žalobkyne a v prípade, ak sa strana žalobkyne rozhodne nevyužiť všetky dôkazy

na preukázanie dôvodnosti týchto nárokov, znamená to, že táto strana neuniesla uvedené dôkazné bremeno, čo má za následok zamietnutie žaloby v danej časti.

8. Súd sa oboznámil s písomnými vyjadreniami a ústnymi prednesmi sporových strán, vykonal dokazovanie Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/137/2015 zo dňa 14.10.2015, lekárske posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 08.04.2015, lekárske posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 08.08.2016, znaleckým posudkom znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. č. 96/2017 zo dňa 22.03.2017, vzájomnou korešpondenciou strán sporu pred začatím súdneho konania, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

9. Dňa 18.12.2014 v čase o 13:55 hod. v Trenčíne, časť Horné Orechové, sa stala dopravná nehoda tak, že vodička osobného motorového vozidla zn. X., EČV: G. T. F. pred miernou ľavotočivou zákrutou neprispôsobila rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla, s vozidlom začala prudko brzdiť, následkom čoho dostala šmyk a prešla s vozidlom mimo vozovku, kde narazila pravou časťou vozidla do zvodidiel, následne stratila kontrolu nad vozidlom a došlo k jeho neriadenému pohybu do protismernej časti vozovky a k stretu s odstaveným traktorom zn. K. 6245, EČV: Z., majiteľa Cavallo - T s.r.o., IČO: 44869533 so sídlom Trenčín, Karpatská 66. Žalobkyňa ako spolujazdkyňa z vozidla značky zn. X. v dôsledku uvedenej dopravnej nehody utrpela zlomeninu klenby lebečnej s vpáčením trieštivá otvorená, zlomeninu očnénice vpravo s posunom, zlomeninu čelovej dutiny vpravo bez posunu, zlomeninu spodiny lebečnej bez posunu, zakrvácanie pod mäkkú plenu mozgovú v čelovo temennej oblasti vľavo minimálne, zmliaždenie mozgu v čelovo temennej oblasti minimálne, zlomeninu tela VII. krčného stavca trieštivú so zasahovaním do miechového kanála, zlomeninu oblúku III. krčného stavca poranenie medzistavcovej platničky medzi V. a VI. krčným stavcom. Tieto skutočnosti vyplývajú z Trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/137/2015 zo dňa 14.10.2015, ktorým bola obvinená T. F. uznaná za vinnú zo spáchania nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 rok. S nárokom na náhradu škody bola žalobkyňa odkázaná na občianske súdne konanie.

10. Osobné motorové vozidlo zn. X., EČV: G. bolo ku dňu 18.12.2014 poistené v spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. VIG.

11. Podľa Lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vystaveného dňa 08.04.2015 MUDr. G. N., praktickým lekárom pre dospelých, bolo stanovené bolestné vo výške 955 bodov (položka č. 2 - otvorená rana hlavy so sutúrou vo výške 10 bodov, položka č. 8 - zlomenina spodiny pred. jamy lebečnej - orbity vpravo vo výške 180 bodov, položka č. 9b - zlomenina lebečnej klenby - otvorená, impresívna vo výške 70 bodov, položka č. 107b - trieštivá zlomenina tela stavca C7 dislokovaná vo výške 175 bodov, položka č. 108a - poranenie medzistavcovej platničky vo výške 80 bodov, položka č. 106f - zlomenina oblúka stavca C3 vo výške 60 bodov, položka č. 224 - pomliaždenie mozgu so subarachnoid. Krvácaním vo výške 170 bodov, položka č. 229 - pomliaždenie miechy - spinálny šok s prechodnou hemiparézou vo výške 170 bodov, položka č. 246b - šok traumatický, stredne ťažký vo výške 40 bodov).

12. Podľa Lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia vystaveného dňa 08.08.2016 MUDr. L. M., ortopédom - traumatológom a zároveň primárom traumatologického oddelenia, bolo stanovené bolestné vo výške 1.142,5 bodov (položka č. 2 - tržnozhoždená rana hlavy vo výške 10 bodov, položka č. 3 - pomliaždenie tváre vo výške 5 bodov, položka č. 10b - trieštivá otvorená zlomenina kalvy s impresiou úlomkov vo výške 60 bodov + navýšenie z dôvodu operácie o 30 bodov, položka č. 8 - zlomenina lebečnej spodiny vo výške 130 bodov, položka č. 11b - trieštivá zlomenina očnénice vo výške 80 bodov, položka č. 107b - trieštivá zlomenina stavca C7 vo výške 175 bodov + navýšenie z dôvodu operácie, náhrady implantátom o 87,5 bodov, položka č. 106f - zlomenina oblúka C2 a C3 vo výške 60 bodov x 2, položka č. 224 - pomliaždenie mozgu vo výške 170 bodov, položka č. 227 - subarachnoidálne krvácanie vo výške 200 bodov, položka č. 232a - pravostranná hemiparéza vo výške 35 bodov, položka č. 246b - šok stredne ťažkého stupňa vo výške 40 bodov).

13. Listom označeným ako Výzva na úhradu škody zo dňa 16.04.2015 si žalobkyňa uplatnila u žalovaného nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného vo výške 15.738,40 eur (955 bodov x

16,48 eur) a titulom nákladov na vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 15,- eur. Prílohou tohto listu bol lekársky posudok a lekárske správy žalobkyne.

Keďže bodové ohodnotenie bolestného žalobkyne prevyšovalo 200 bodov, výzvou zo dňa 23.04.2015 vyzval žalovaný právneho zástupcu žalobkyne na doloženie posudku o bolestnom vystaveného v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z., nakoľko v prípade hodnotenia nad 200 bodov posudok posudzuje primár alebo prednosta príslušnej kliniky (§ 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.).

Listom zo dňa 22.08.2016 žalobkyňa predložila žalovanému nový lekársky posudok vyhotovený MUDr. L. M., primárom a ošetrojúcim lekárom žalobkyne, na základe ktorého si uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného vo výške 20.176,55 eur (1.142,5 bodov x 17,66 eur) a titulom nákladov na vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 50,- eur.

Žalovaný listom zo dňa 08.09.2016 oznámil právnenému zástupcovi žalobkyne, že v uplatnenom nároku žalobkyne na bolestné prebiehajú odborné konzultácie so znaleckou organizáciou s tým, že po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie ho bude žalovaný v zákonom stanovenej lehote informovať o ďalších krokoch likvidácie.

14. Podľa záverov súkromného znaleckého posudku znaleckej organizácie v odbore Zdravotníctvo a farmácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. č. 96/2017 zo dňa 22.03.2017, ktorého zadávateľom bol žalovaný, na základe predloženej zdravotnej dokumentácie bolo stanovené bodové ohodnotenie bolestného vo výške 1.002,50 bodov, a to za nasledovné položky: položka č. 246b - šok stredne ťažkého stupňa vo výške 40 bodov, položka č. 9b - zlomenina lebečnej klenby so stlačením úlomkov operovaná vo výške 70 bodov + navýšenie 50 %, t.j. na 105 bodov z dôvodu operačnej liečby, položka č. 227 - krvácanie vnútrolebečné vo výške 150 bodov, položka č. 107b - zlomenina tela stavca C7 o viac ako 1/3 - operovaná vo výške 175 bodov + navýšenie o 50 %, t.j. na 262,50 bodov z dôvodu operačnej liečby, položka č. 108 - poranenie medzistavcovej platničky C5-C6 s nutnou akútnou operáciou a stabilizáciou vnútornou fixáciou vo výške 100 bodov + navýšenie 50 %, t.j. na 150 bodov z dôvodu operačnej liečby, položka č. 106f - zlomenina oblúka stavca C3 vo výške 60 bodov, položka č. 11b - zlomenina spodiny očnice bez posunu úlomkov vo výške 50 bodov, položka č. 229 - pomliaždenie miechy s prechodnou hemiparézou vpravo vo výške 170 bodov, položka č. 5 - pomliaždenie hlavy a tváre s krvnými výronmi vo výške 15 bodov.

Z poznámok k bodovému hodnoteniu ďalej vyplýva, že:

- otvorená rana hlavy so sutúrou nie je popísaná v predloženej zdravotnej dokumentácii, preto ju nemožno akceptovať
- zlomenina spodiny jamy lebečnej nie je popísaná v predloženej zdravotnej dokumentácii a nie je možné ju zamieňať so zlomeninou spodiny očnice, preto túto diagnózu nemožno akceptovať
- pomliaždenie mozgu v zdravotnej dokumentácii nie je dokladované a tak hodnotenie tohto bodu nie je možné akceptovať,
- zlomenina oblúka C2 nie je v zdravotnej dokumentácii uvedená, na základe čoho nie je možné akceptovať jej odškodnenie.

15. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.04.2017 žalovaný dňa 31.03.2017 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe čoho poukázal žalobkyni poistné plnenie titulom bolestného vo výške 17.203,- eur za celkový počet 1.002,50 bodov, pri hodnote bodu k r. 2015 vo výške 17,16 eur (likvidované na základe znaleckého posudku 96/2017 vypracovaného znaleckou organizáciou forensic.sk dňa 22.03.2017).

16. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

17. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

18. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením.

19. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

20. Podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný.

21. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenia alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

22. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

25. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

26. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

27. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

31. V nadväznosti na to, že žalovaný v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.04.2017 v priebehu konania pristúpil k likvidácii poistnej udalosti a poskytol žalobkyni bolestné vo výške 17.203,-

eur, žalobkyňa v zmysle podania zo dňa 02.05.2017 vzala žalobu čiastočne späť, vzhľadom na čo súd, po tom čo žalovaný s takýmto čiastočným späťvzatím žaloby vyjadril súhlas, konanie v zmysle ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku v tejto časti zastavil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

32. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa utrpela poškodenie zdravia pri dopravnej nehode dňa 18.12.2014, ktorú spôsobila vodička majúca uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovaného. Pasívna legitímácia žalovaného v konaní vyplýva z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. K bodovému hodnoteniu bolestného došlo v lekárskech posudkoch a tiež v súkromnom znaleckom posudku, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobkyňi čiastočné peňažné plnenie. Po čiastočnom späťvzatí žaloby sa žalobkyňa v konaní naďalej domáhala zaplatenia sumy vo výške 9.832,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.832,50 eur od 10.12.2016 do zaplatenia. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 17.09.2018 žalobkyňa si v konaní naďalej uplatňovala v zmysle tabuľky obsiahnutej v podaní žalobkyne zo dňa 02.05.2017 položku č. 2 vo vyčíslení 176,60 eur (10 bodov x 17,66 eur), položku č. 3 vo vyčíslení 88,30 eur (5 bodov x 17,66 eur), položku č. 10b vo vyčíslení 1589,40 eur (90 bodov x 17,66 eur), položku č. 8 vo vyčíslení 2.295,80 eur (130 bodov x 17,66 eur), položku č. 11b vo vyčíslení 529,80 eur (30 bodov x 17,66 eur), položku č. 106f vo vyčíslení 1059,60 eur (60 bodov x 17,66 eur), položku č. 224 vo vyčíslení 3002,20 eur (170 bodov x 17,66 eur), položku č. 227 vo vyčíslení 883,- eur (50 bodov x 17,66 eur), položku č. 232a vo vyčíslení 618,10 eur (35 bodov x 17,66 eur). Na základe upozornenia súdu, že súčet takto uvádzaných položiek predstavuje sumu 10.242,80 eur, napriek tomu, že v zmysle podania zo dňa 02.05.2017 si žalobkyňa naďalej uplatňuje len sumu 9.832,50 eur, právny zástupca žalobkyne nevedel odôvodniť vzniknutý rozpor, ani jednoznačne špecifikovať žalovanú sumu, v súvislosti s čím opätovne požiadal o odročenie pojednávania, čomu však súd nevyhovел, predovšetkým s ohľadom na tú skutočnosť, že na potrebu špecifikácie uplatňovanej sumy súd upozorňoval právneho zástupcu žalobkyne už na prvom pojednávaní konanom dňa 11.06.2018. V tomto smere súd nepovažoval za dôvodný argument právneho zástupcu žalobcu, že predmetnú vec medzičasom prebral v rámci advokátskej kancelárie od svojho kolegu.

33. Základnou povinnosťou žalobcu v konaní je povinnosť tvrdiť relevantné skutočnosti v rozsahu, aby bolo možné posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. Predpokladom úspešnosti žaloby je teda najskôr relevantné skutočnosti tvrdiť a potom ich preukázať príslušnými listinnými dôkazmi. Povinnosť tvrdenia nazývaná i bremenom tvrdenia je primárnou povinnosťou žalobcu ako strany sporu, ktorý iniciuje súdne konanie. Ako iniciátor súdneho sporu by mal žalobca vedieť, z akého dôvodu si uplatňuje určitý nárok voči protistrane a tieto dôvody náležite prezentovať už v samotnej žalobe a neposkytovať súdu len všeobecne formulované odôvodnenia bez vzťahu ku konkrétnym skutkovým okolnostiam a tvrdeniam potrebným pre posúdenie uplatneného nároku. Absencia týchto dôvodov robí nárok žalobcu nepreskúmateľným a odníma protistrane možnosť adekvátne sa voči takémuto nedostatočnému návrhu - tvrdeniu - brániť, keďže nepozná dôvody a rozhodné skutočnosti, pre ktoré sa voči nemu konanie vedie, a z ktorých žalobca vychádza pri uplatnení si svojho nároku práve v požadovanej výške uvedenej v žalobe (resp. jej modifikácii). Tvrdenie rozhodných skutočností stranou nie je súdom vynutiteľné. V prípade nedostatočného naplnenia tejto povinnosti súd môže len od strany žiadať doplnenie skutkových tvrdení, pretože jeho tvrdenia nie sú úplné, čo v danom prípade súd urobil, keď na nedostatočnú zrejmosť uplatňovanej sumy upozornil právneho zástupcu žalobkyne už na prvom pojednávaní vo veci. Napriek tomu právny zástupca ani na ďalšom pojednávaní nevedel na túto skutočnosť reagovať, nevedel poskytnúť konkrétne skutkové tvrdenia ohľadom špecifikácie žalovanej sumy, pričom súd nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia žalobcu o ním uplatnenom nároku a rozhodovať o vlastnej predstave o rozhodujúcich skutkových okolnostiach. Hoci podľa názoru súdu už takéto nesplnenie si povinnosti tvrdenia zo strany žalobkyne, by bolo dostatočným dôvodom na zamietnutie žaloby, súd sa v konaní zaoberal i dôvodnosťou žalobkyňou uplatneného nároku, vychádzajúc z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa si naďalej uplatňovala v konaní náhradu za jednotlivé položky bolestného, ktoré boli určené v lekárskom posudku MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016, pričom ale neboli akceptované žalovaným, keďže neboli stanovené v ním zadanom súkromnom znaleckom posudku znaleckej organizácie forensic.sk č. 96/2017 zo dňa 22.03.2017, ďalej náhradu za rozdiel bodov pri tých položkách, pri ktorých došlo k ich odlišnému hodnoteniu v týchto dvoch uvedených posudkoch, pri hodnote bodu vo výške 17,66 eur (bez ohľadu na to, že takto určená špecifikácia nároku nezodpovedala v číselnom vyjadrení žalovanej sume tak, ako bolo uvedené vyššie).

34. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku sa súd v prvom rade zaoberal žalovaným vznesenou námietkou jeho premlčania. Vo vzťahu ku škode na zdraví neexistuje žiadna objektívna premlčacia doba (§ 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na moment, kedy sa poškodený dozvedel, aká škoda na zdraví mu vznikla. Okamih vedomosti poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí kryť s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním. Jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi, pri ktorých plynie vlastná premlčacia doba. V prípade nároku na bolestné sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. Pri odškodnení bolesti je potrebné prihliadať na to, že okolnosti rozhodujúce pre určenie bolestného sa stanú známe až po ukončení liečebného procesu, resp. jeho ustálení. Poškodený sa až v tomto momente dozvie o tejto škode a jej výške. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry, za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 37/2000 z 28.6.2001, pod R 68/2003). Zistenie momentu ustálenia zdravotného stavu poškodeného je štandardne predmetom znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctva, znalec v konkrétnom prípade spravidla zisťuje, či v čase hodnotenia trvalých následkov poškodenia zdravia ošetrojúcim lekárom bolo možné zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený. Ak poškodený má ustálený zdravotný stav, ktorý mu dovoľuje konkrétnym spôsobom dať ohodnotiť svoju ujmu spôsobenú bolesťou či sťažením spoločenského uplatnenia, je potrebné moment vedomosti o vzniknutej škode v konkrétnom rozsahu považovať práve okamih, kedy poškodenému objektívne nič nebránilo rozsah škody si dať vyčíslieť. Bolesť teda možno ohodnotiť, len čo sa ustáli zdravotný stav poškodeného; týmto okamihom je teda bolesť zistená, bez ohľadu na to, kedy vyhotoví ošetrojúci lekár posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Posudok ošetrojúceho lekára je len dokladom potvrdzujúcim vytrpenú a zistenú bolesť. Za čas zistenia bolesti preto treba považovať okamih ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Zákon č. 437/2004 Z.z. jednoznačne v ustanovení § 8 ods. 4 uvádza, že lekárske posudky sa vydávajú až potom, čo zdravotný stav poškodeného je ustálený, teda nie potom kedy bola tá - ktorá bolesť vytrpená. Takýto postup je logický, pretože až po ustálení zdravotného stavu, je možné obodovanie bolestného vykonať naozaj objektívne a zohľadniť všetky faktory a okolnosti. V danom prípade preto bolo pri posudzovaní otázky premlčania nároku žalobkyne na bolestné rozhodujúce zistenie, kedy najskôr došlo k takému ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne, že bolo možné objektívne vykonať obodovanie bolestného.

Po zohľadnení skutkového stavu a zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia o dôvodnosti vznesenej námietky premlčania žalobkyňou uplatneného nároku, keď v konaní žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne tak, ako bolo uvedené vyššie. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Preto v prípade, ak žalovaný zo vznesenej námietky premlčania vyvodzoval pre seba priaznivé dôsledky v podobe zamietnutia žaloby, postihovalo ho dôkazné bremeno ohľadom preukázania okamžiku ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pre účely posúdenia plynutia začiatku subjektívnej premlčanej doby. Súd v tomto smere nepovažoval za dostatočne preukázané žalovaným tvrdené ustálenie zdravotného stavu žalobkyne k dátumu 07.01.2015, ktoré tvrdenie žalovaný vyvodzoval z lekárskeho posudku MUDr. L. M. zo dňa 08.08.2016, v ktorom je dotknutý dátum 07.01.2015 uvedený len ako okamžik ukončenia ústavného liečenia žalobkyne, nie ukončenia liečenia ako takého, ktorá časť naopak nie je v uvedenom posudku vyplnená, resp. ako okamžik ustálenia zdravotného stavu žalobkyne.

35. K bodovému hodnoteniu bolestného žalobkyne došlo jednak v lekárskom posudku vypracovanom MUDr. L. M. dňa 08.08.2016 (ktorým bolo stanovené bodové ohodnotenie bolestného žalobkyne vo výške 1.142,50 bodov), na základe ktorého si žalobkyňa uplatňovala svoj nárok a ďalej tiež v súkromnom znaleckom posudku vypracovanom znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. č. 96/2017 zo dňa 22.03.2017 (ktorým bolo stanovené bodové ohodnotenie bolestného žalobkyne vo výške 1.002,50 bodov), na základe ktorého žalovaný plnil žalobkyňu. Súd nemá odborné znalosti na to, aby posúdil, ktorý z uvedených posudkov (líšiacich sa v obodovaní jednotlivých položiek vytrpených bolestí, v položkách samotných ako aj v počte pridelených bodov) je správny. Žalobkyňa však nesie dôkazné bremeno svoj nárok preukázať. Po zohľadnení skutkového vzťahu, zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov samostatne a vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru,

že žalobkyňa v uvedenom smere toto svoje dôkazné bremeno neunesla. Žalovaný v konaní predložil súkromný znalecký posudok, kde znalecká organizácia vykonala bodové ohodnotenie bolestného žalobkyňa, pričom sa zároveň vypořádala i s dôvodmi, pre ktoré nie je možné v sporných častiach akceptovať bodové ohodnotenie vykonané MUDr. M.. Žalovaný teda relevantným dôkazom spochybnil nárok žalobkyne, v nadväznosti na čo bolo na žalobkyňu, aby svoj nárok jednoznačne preukázala, k čomu však nedošlo, keď žalobkyňa na preukázanie dôvodnosti svojho nároku v tejto časti okrem uvedeného lekárskeho posudku MUDr. M. zo dňa 08.08.2016 nepredložila žiadne iné dôkazy. Súd iba dodáva, že neunesením dôkazného bremena sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.

Súd v tomto smere nevyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie znaleckého dokazovania súdom, keď žalobkyňa predovšetkým nepreukázala, z akého dôvodu nemohla predložiť v konaní súkromný znalecký posudok, obdobne ako žalovaný, tak ako to predpokladá ustanovenie § 209 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa zároveň svoj návrh na vykonanie tohto dôkazu ani riadne neodôvodnila, keďže do tejto doby neuviedla žiadne konkrétne námietky voči znaleckému posudku predloženému žalovaným, pre ktoré by ho súd nemal považovať za relevantný dôkaz pri svojom rozhodovaní. Prvé námietky voči uvedenému znaleckému posudku žalobkyňa vzniesla až v rámci záverečnej reči, na ktoré však súd neprihliadal, keďže boli uplatnené v rozpore so zásadou koncentrácie konania.

Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetné súdne konanie sa začalo dňa 13.02.2017, čiže už za účinnosti Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa sporové konanie spravuje zásadou koncentrácie konania. Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 Civilného sporového poriadku tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Zásada koncentrácie konania sa uplatňuje v dvoch podobách, a to ako koncentrácia vhodná (§ 153 CSP - sudcovská koncentrácia konania) a koncentrácia nutná (§ 154 - zákonná koncentrácia konania). Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Napríklad nie je žiadateľné, aby strana sporu predkladala skutkové tvrdenia alebo dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by mohlo znamenať zmarenie účelu už nariadeného pojednávania a požiadavku na vytyčenie ďalšieho pojednávania. Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné (por. Civilný sporový poriadok, Komentár, autorský kolektív pod vedením doc. JUDr. Mareka Štefčeka, PhD., C.H.BECK 2016, str. 577-578).

Žalovaný predložil v konaní vyššie uvedený súkromný znalecký posudok spolu so svojím vyjadrením k žalobe doručeným súdu dňa 06.04.2017. Súd následne uvedené vyjadrenie žalovaného, vrátane znaleckého posudku, v zmysle ustanovenia § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku doručil žalobkyňu do vlastných rúk, vyzval ju na uvedenie ďalších skutočností, označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadnuť. Súd zároveň poučil žalobkyňu o následkoch sudcovskej koncentrácie konania. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného reagovala podaním doručeným súdu dňa 05.05.2017, kde žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nepredložila a rovnako nevzniesla ani žiadne námietky voči doručenému súkromnému znaleckému posudku. Súd následne na prvom pojednávaní konanom dňa 11.06.2018 uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, v nadväznosti na čo právny zástupca žalobkyne požiadala súd o odročenie pojednávania, okrem iného i za účelom porady so žalobkyňou ohľadom návrhov na doplnenie dokazovania. Súd žiadosti právneho zástupcu žalobkyne vyhovel, pojednávanie z týchto dôvodov odročil s tým, aby strany svoje prípadné návrhy na doplnenie dokazovania oznámili súdu písomne v lehote 30 dní. Žalobkyňa v určenej lehote, ani do termínu ďalšieho pojednávania, žiadne návrhy na doplnenie dokazovania súdu neoznámila. Až na ďalšom pojednávaní navrhla nariadenie znaleckého dokazovania súdom, pričom následne až po tom, ako súd jej návrhu nevyhovel, v rámci záverečnej reči, vzniesla námietky voči žalovaným predloženému znaleckému posudku. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil, že žalobkyňa neuplatnila prostriedky procesného útoku včas, pričom súd

nezistil žiadne osobitné dôvody, pre ktoré by jej konanie bolo možné ospravedlniť. Súd na tomto mieste okrem iného zdôrazňuje i tú skutočnosť, že žalobkyňa bola v priebehu celého konania právne zastúpená. Za vyššie popísaného stavu, kedy žalobkyňa vznesla námietky voči predmetnému znaleckému posudku prvýkrát až na druhom pojednávaní vo veci v septembri 2018 a až v tomto čase navrhla vykonať znalecké dokazovanie, napriek tomu, že uvedeným znaleckým posudkom disponovala už v apríli 2017, čiže mala priestor takmer rok a pol naň reagovať, takéto vedenie sporu zo strany žalobkyne nie je možné podľa názoru súdu v žiadnom prípade považovať za súladné s princípom hospodárnosti. Súd z uvedených dôvodov na námietky žalobkyne voči znaleckému posudku vypracovanému na základe objednávky žalovaného neprihliadol a žalobkyňou navrhované dokazovanie v podobe nariadenia znaleckého dokazovania súdom nevykonával.

36. Ďalšom spornou otázkou bola hodnota bodu použitá pri výpočte bolestného. Súd sa v tejto časti v plnom rozsahu stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. bolo potrebné v danom prípade pri stanovovaní hodnoty bodu vychádzať z priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve SR za rok 2014 a nie za rok 2015 tak, ako to urobila žalobkyňa, keďže rozhodujúcim je v tomto smere, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne z pohľadu možnosti ohodnotenia bolestného. V prípade žalobkyne bol prvý lekársky posudok vypracovaný MUDr. G. N. už dňa 08.04.2015, z čoho možno usudzovať, že už v tomto období bol zdravotný stav žalobkyne pre možnosť objektívneho vykonania bodového ohodnotenia bolesti ustálený, keďže menovaná lekárka pristúpila k vypracovaniu lekárskeho posudku. Žalobkyňa pritom ako strana, ktorá z existencie tejto skutočností vyvodzovala pre seba priaznivé právne dôsledky v podobe vyššej hodnoty bodu, nepredložila žiadne dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať neskoršie ustálenie jej zdravotného stavu, a teda ani v tejto časti žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno.

37. Pokiaľ ide o sumu 50,- eur, uplatnenú žalobkyňou pôvodne v žalobe ako náhradu za vyhotovenie lekárskeho posudku, jej vynaloženie zo strany žalobkyne nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané. Napriek tomu, že žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 02.05.2017 označila ako dôkaz daňový doklad o úhrade za lekársky posudok, žiadna takáto listina nebola k uvedenému podaniu pripojená, na čo poukazoval žalovaný už vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 06.09.2017 a taktiež na túto skutočnosť upozornil aj súd na prvom pojednávaní. Súd zároveň uvádza, že žalobkyňa si uvedenú sumu uplatňovala titulom náhrady nákladov spojených s liečením, s čím sa však súd nestotožňuje, keď podľa názoru súdu náklady na vyhotovenie lekárskeho posudku nie je možné považovať za účelné náklady spojené s liečením tak, ako to má na mysli ustanovenie § 449 Občianskeho zákonníka, ale predmetné žalobkyňou vynaložené výdavky predstavujú trovy konania v zmysle ustanovenia § 251 Civilného sporového poriadku, vzniknuté žalobkyňi v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

38. Súd záverom považuje za potrebné poukázať i na spôsob uplatnenia nároku zo strany žalobkyne, ktorá sa pôvodne v konaní žalobou domáhala titulom bolestného sumy vo výške 20.176,55 eur, pričom napriek tomu, že žalovaný na základe likvidácie predmetnej poisťovnej udalosti v priebehu konania poskytol žalobkyňi bolestné vo výške 17.203,- eur, žalobkyňa vzala žalobu späť len v časti sumy 10.394,05 eur (podľa jej vyjadrení len v tej časti, v ktorej sa bodové ohodnotenia bolestného vykonané MUDr. M. a znaleckou organizáciou forensic.sk prekryli). Žalobkyňa si tak na jednej strane naďalej v konaní uplatňovala bodové ohodnotenie bolestného v časti položiek, ktoré boli ohodnotené v posudku MUDr. M., avšak neboli akceptované uvedenou znaleckou organizáciou, zároveň však žiadnym spôsobom nezohľadnila žalovaným poskytnuté plnenie položiek, ktoré boli ohodnotené uvedenou znaleckou organizáciou, ale neboli uvedené v posudku MUDr. M., s prihliadnutím i na konzumpciu niektorých položiek inými, prípadne nesprávne stanovenie/zámenu niektorých položiek zo strany posudzujúceho lekára. Súd sa v tomto smere stotožňuje s tvrdením žalovaného o tom, že nároky uplatnené titulom bolestného je potrebné posudzovať komplexne.

39. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu žalobkyne v časti, ktorá zostala predmetom konania po jeho čiastočnom zastavení, zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanému zaplatať celkovej sumy 20.226,55 eur. Súd konanie v časti sumy 10.394,05 eur zastavil na základe späťvzatia žaloby z dôvodu poskytnutia poisťného plnenia žalovaným v priebehu konania - zastavenie konania teda procesne zavinil žalovaný, a preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania žalobkyni. Vo zvyšnej časti, v ktorej súd žalobu zamietol (t.j. v sume 9.832,50 eur), mal úspech žalovaný. Na základe uvedeného súd v konaní ustálil, že miera úspechu žalobkyne predstavuje 51,39 % a u žalovaného 48,61 %. Vzhľadom na úspech strán sporu, ktorý bol približne rovnaký, potom súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.